

Entre la Constitució i Pedralbes

Els avenços negociadors entre el PSOE i ERC no impedeixen l'aparició de recels pels continguts, les garanties del diàleg i el calendari. També són notícia els nous preus del transport públic, les investigacions internes als Mossos, el regal de Torra al ministre president de Flandes i el Mercat Medieval de Vic

[nointext]

Rep el butlletí cada matí al teu correu

Agradi més o menys al PSOE, la negociació oberta amb ERC va molt més enllà de la investidura. Pedro Sánchez ha hagut d'assumir que la convocatòria electoral del 10-N, lluny de permetre-li no dependre dels independentistes, l'ha fet topar amb la realitat d'un conflicte polític que fa set anys - com a mínim - que s'allarga. Les converses, per tant, són delicades perquè transcendeixen l'aritmètica parlamentària i aspiren a posar les bases d'un diàleg durant massa temps descuidat pel govern espanyol. L'enquistament del problema i la batalla pel relat -quant de mal ha fet, fa i farà aquesta expressió- fan que la negociació sigui complexa i que passi per alts i baixos. Ahir, després dels passos endavant de dimarts, va tocar inaugurar la fase dels recels.

El líder del PSOE, des de la cimera de l'OTAN a Londres, va donar pràcticament per feta una entesa amb ERC que -va garantir- seria pública i emmarcada dins la Constitució. Aquest cap de setmana es compleix l'aniversari número 41 d'un text que, amenaçat per les lectures restrictives i per la sobreprotecció paròdica que en fan els seus garants, s'ha convertit en la base del problema i en fre a qualsevol solució. L'independentisme malda per tornar a Pedralbes, una fita sacralitzada que es va quedar en un simple punt de partida fallit, i Sánchez ha de fer equilibris perquè la dreta no li salti -més- al coll i perquè la vella guàrdia del PSOE no afili de nou dels ganivets.

Si el president espanyol en funcions aspira a l'estabilitat, ho té senzill: acceptar una taula de diàleg institucional on es pugui parlar de tot -axioma que no implica la celebració immediata d'un referèndum pactat, per més que els tres tenors de la dreta ho repeteixin cada vegada que disposen d'un micròfon- i resoldre de forma bilateral el conflicte. Això no vol dir fer-ho a través de la comissió bilateral, un òrgan administratiu, sinó apostar per fórmules valentes. O és que durant la Transició no es van tensar -o saltar- costures de la legalitat vigent per trobar solucions imaginatives?

La negociació entre el PSOE i ERC continuarà, i ara Junts per Catalunya (JxCat) s'ha sumat a la roda de contactes. Els de Laura Borràs i Carles Puigdemont es mantenen en la negativa a Sánchez, però s'han compromès a seguir parlant. JxCat i els republicans es miren de reüll, perquè les eleccions catalanes seran més d'hora que tard, i els passos es mesuren al mil·límetre. Ningú, a Barcelona i a Madrid, vol ser el primer en comparèixer amb una entesa sota el braç que pugui ser analitzada com una renúncia. Si es vol resoldre el conflicte, però, cal més Pedralbes i menys Constitució.

Avui no et perdis

» ERC recela de l'optimisme del PSOE per un acord dins de la Constitució; per Sara González i Oriol March.

» Crònica: «La Constitució es reivindica entre convençuts»; per Bernat Surroca.

» Interior eleva a 33 les investigacions als Mossos per les actuacions contra les protestes; per Bernat Surroca.

- » L'Oficina de Drets Civils denuncia vulneració de drets dels CDR presos i en reclama la llibertat; per Roger Tugas.
- » Cinc preguntes amb resposta sobre els nous preus del transport públic; per Andreu Merino.
- » La loteria és mantera: sorteig de 20 caçadores il·lustrades per visibilitzar el col·lectiu; per Ariadna España.
- » Opinió: «El mínim exigible»; la Veu de Nació, per Sara González.
- » Opinió: «Vallverdú d'or»; per Josep-Lluís Carod-Rovira.

El passadís

L'equip de **Quim Torra** portava setmanes preparant la visita de **Jan Jambon**, ministre president de Flandes, al Palau de la Generalitat. Els gabinets dels dos dirigents van treballar cada coma de la declaració conjunta que van llegir, en anglès, a la sala Torres Garcia. Els matisos, en aquest tipus de visites, són importants: en el text s'hi defensava l'autodeterminació "pacífica" i es demanava a la **Unió Europea** que posés en marxa mecanismes per integrar nous estats. També són bàsics els detalls, especialment en l'intercanvi de regals entre presidents. Torra va entregar a Jambon un exemplar de l'última edició d'*Egmont* (La Campana) obra de **Goethe**, en aquest cas prologada per **Carles Puigdemont**. El comte d'Egmont va ser un dels mil executats pel duc d'Alba en la revolta flamenca contra l'imperi espanyol, que va acabar perdent el territori. Els vincles entre Catalunya i Flandes, arran de l'exili de l'anterior Govern, s'han reforçat.

Vist i llegit

El terme *unicorn*, en economia, serveix per definir aquelles *start-ups* que superen els mil milions d'euros de valoració. A Espanya, fins ara, només una empresa -**Cabify**- ha entrat en aquesta categoria. N'hi ha una altra, això sí, que ja truca a la porta: **Glovo**. La companyia catalana, fundada per **Oscar Pierre**, és a punt de tancar una ronda de finançament que superarà els 200 milions d'euros, segons apuntava aquest dimecres el diari *Cinco Días* en aquesta informació. Tot i tenir presència en 24 països i més de cent ciutats, Glovo encara no ha arribat al llindar de rendibilitat i es veu assetjada per les sentències judicials sobre els seus treballadors, que són falsos autònoms. A finals de novembre, un documental del *30 minuts* de TV3 titulat *Proletaris online* -gran resum de la situació en tan sols dues paraules- retratava la precarietat dels repartidors de la companyia catalana. Els *unicorns*, ara, van en bici i cobren 3,5 euros per entrega.

El nom propi

Fa anys que la figura de **Leo Messi** transcendeix les estadístiques i els premis individuals. Expliquen més d'ell les assistències precises, els canvis de ritme, les diagonals endimoniades, els xuts de falta teledirigits, la sensació de control absolut del que passa a la gespa i la mirada que se li posa quan el partit entra en la fase decisiva que no pas el recompte de **Pilotes d'Or**. El futbolista del Barça, que persegueix de nou la Champions després de les decepcions concatenades en l'era **Valverde**, suma sis dels premis que entrega la revista *France Football* i torna a encapçalar en solitari la llista de guardonats després de trencar l'empat amb **Cristiano Ronaldo**.

Messi juga en una altra lliga -una lliga que va més enllà del futbol, assegut des de fa temps a la mateixa taula que **Michael Jordan**, **Muhammad Ali** i **Roger Federer**, entre d'altres-, però no serà etern: els 32 anys posen la retirada en l'horitzó. Més enllà de la pèrdua irreparable, només atenuada pels múltiples records, l'adeu del futbolista argentí obliga la junta de **Josep Maria Bartomeu** a pensar en el futur. Els últims anys no suposen, precisament, un senyal

d'optimisme. Més aviat el contrari.

Els imperdibles

Si podeu encadenar uns quants dies de festa i aprofitar el pont de la Puríssima, el ventall de possibilitats és ampli, sobretot ara que s'acosta el Nadal. En cas que tingueu pensat passar per Osona, segur que ja teniu plaça reservada al Mercat Medieval de Vic. A Barcelona està en marxa la Fira de Santa Llúcia -cita obligada per als més amants de la litúrgia de les festes-, i a Arbúcies, durant el cap de setmana, s'hi celebra la Fira del Tió, indispensable per arribar amb els deures fets la nit màgica del 24 de desembre. Són tres de les recomanacions que apareixen en el recull setmanal que sempre ens porta **Arnau Urgell i Vidal**, que també inclouen la Gran Bola de Neu 2019, una jornada farcida d'espectacles i actuacions -inclosa una d'Albert Pla a les onze del matí- que es fa aquest diumenge a la Sala Apolo de Barcelona. Que passeu un molt bon pont!

Oriol March

cap de Política de **NacióDigital**

?

Vols rebre els butlletins de **NacióDigital** cada matí al teu correu electrònic?

Fes clic aquí per subscriure-t'hi